

[Socialministeren]

ringer af klienternes boligforhold ved erstatningsbyggeri og ved modernisering af ældre institutioner, og det gælder ikke blot de institutioner, ombudsmanden har haft i kikkerten.

Specielt til bemærkningerne om, at brugere og personale bør sikres indflydelse på den langsigtede planlægning af centerskolerne, skal jeg blot gøre opmærksom på, at skoleområdet med ændringerne i folkeskoleloven overføres til undervisningsministeriet. Jeg kan da oplyse, at bl. a. handicaporganisationerne deltager i det udvalgsarbejde, der er sat i gang om retningslinjerne for den fremtidige udbygningsplanlægning for dette skoleområde.

På det sociale område sikres brugerindflydelsen ved oprettelsen af rådgivende brugerorganer, som blev vedtaget ved forslaget om ændring af den sociale styrelseslov, og for personalet gælder reglerne om samarbejdsudvalg og medarbejderråd på institutioner.

Til slut vil jeg lige nævne, at de udbygningsplaner for særforsorgen, der er nævnt i udlægningsloven, meget snart vil være færdigbehandlet til forhandling med amtskommunerne og Københavns og Frederiksberg kommuner. Der er som bekendt tale om planer, der efter loven er bindende for amterne i de første fem år efter udlægningen, og det er mit indtryk, at der her vil blive skabt et grundlag for en rolig og god udvikling inden for særforsorgen.

Taanquist (S):

Det er nu tredje gang, vi behandler stort set det samme beslutningsforslag. Jeg kunne for så vidt bare henvise til mine to tidligere ordførertaler, men da jeg forstår, at alt, hvad der bliver sagt i denne sag, bliver omhyggeligt noteret ned af DKP og brugt udadtil, skal jeg ikke undlade igen i år at trække den socialdemokratiske gruppes holdning til de her nævnte problemer op.

For det første må jeg sige, at de ambitiøse ønsker, som forslagsstillerne her stiller op, i høj grad deles af den socialdemokratiske gruppe, og for vort vedkommende har det ikke blot været ønsket, men også handling. Ingen vil vel nægte, at der gennem de sidste 20 år er sket meget store forbedringer inden for åndssvageforsorgen. Målet er fremfor alt

at få udsluset flest muligt af åndssvageforsorgens klienter til en tilværelse uden for institutionsmiljøet. I de senere år er et stigende antal klienter blevet udsluset, og med loven om særforsorgens udlægning forudsættes denne udvikling fortsat.

Det er imidlertid også en kendsgerning, at en del klienter under åndssvageforsorgen nødvendigvis må bo på institution på grund af deres handicap. I de senere år er der gennemført mange forbedringer på institutionerne i retning af, at hver klient har sit eget værelse, og det er selvfølgelig en god udvikling, som alle vist kan være enige om må fortsætte.

For det andet må vi advare imod at tage alt for vidtgående beslutninger netop i dette sidste år før udlægningen. Den struktur, der bliver gældende for særforsorgen efter den 1. januar 1980, indebærer, at en del opgaver kan løses anderledes end under den nuværende struktur. Her tænker jeg f. eks. på bemærkningen om, at der skal skaffes aflastningspladser for hjemmeboende åndssvage. Det skal der, og vi er også af den sikre forvisning, at amtskommunerne vil fortsætte oprettelsen af sådanne pladser efter udlægningen.

For det tredje kan vi være enige i, at de store central- og lokalinstitutioner mange gange ikke er hensigtsmæssige. Det skyldes ikke forsømmelser fra nogen side, men snarere, at udviklingen har vist, at mindre institutioner normalt bedre opfylder de krav, der stilles til forsorgen i dag. At de store institutioner også er gamle og ikke altid lige hensigtsmæssigt indrettet, gør selvfølgelig ikke problemet mindre.

Jeg ville imidlertid være meget bekymret over netop nu at bruge store ressourcer på en yderligere ombygning og udbygning af disse store institutioner og derved binde amtsrådene, så udviklingen i retning af mindre og geografisk mere hensigtsmæssigt placerede institutioner hindres.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at der findes forhold inden for åndssvageforsorgen, som vi gerne havde set forbedret i et hurtigere tempo, end det har været muligt, men jeg vil samtidig fremhæve, at de sidste 20 år har betydet en stadig forbedring for vore åndsvalge medborgere, således at den bedste del af vores forsorg så afgjort er blandt de bedste i verden. Det er her, man skal se mit partis